

ostanem pri prvi sliki, katero ti tako lepo razlagaš) na eni strani plota bi naslikal svojega brata, (katerega si ti postavil za čuvaja zastave) ponosno in mirno brez vsacega strahu stoječega, v levici našo dično zastavo, v desnici privzdignjen meč, na katerem se blišči naše geslo: „Vse za vero, dom, cesarja“ — a na drugi strani plota vse polno — bikov, kateri v onemogli jezi rujejo in dregajo v jeklen plot, a vidi se, da se jim ne bode posrečilo priti do zastave. Nekateri so že onemogli, drugim manjkajo rogi, a le še teptajo njih rodno zemljo, a tudi tega bode skoro konec. Le zastava bode plapolala še naprej, dokler bo le še vsaj toliko zavednih Slovencev v Gorinji Radgoni, kot sedaj. Kaj ne, dična slika! Ti, Štajerčev dopisnik, bi pa brez težave našel med temi ruvači sebi enakega. Še-le tedaj, ko bi jaz naslikal tako sliko, bi si v resnici zaslužil častni naslov „bikov slikar“, katerega si mi blagovolil dati.

Upanje tvoje pa, da se zaradi tvojega dopisa od nas kateri „poboljša“, se ti pač nikdar ne uresniči, kajti taki nesramni dopisi nimajo drugega uspeha, kakor da nas potrjujejo v našem prepričanju. Ako tedaj želiš, da se ti kateri poboljša, bodeta morala ti in tvoj list nastopiti pot poštenosti, da se ga njegovi naročniki ne bodo sramovali ter ga skrivali in zaklepali pred vsakim poštenim človekom.

Fr. Horvat.

Razne stvari. Iz domačih krajev.

Slovenska celjska gimnazija. Odposlanstvo celjskih Slovencev, v katero so bili izbrani dr. Sernee, dr. Hrašovec in Roš, je bilo pretekle dni pri štajerskem namestniku grofu Clariju in pri ministrskem predsedniku Gauču ter naučnem ministru dr. Hartelu. Izvedeli so, da je dr. Dečko proti namestniku Clariju v imenu vseh Slovencev izjavil, da so ti zadovoljni z njegovim travnikom kot stavbiščem. Isto je zatrjeval vitez Berks du-najski vladi v imenu svojih slovenskih volilcev. Vladnih krogov sklepi zadnjega zaupnega shoda celjskih Slovencev niso v njih prepričanju nič omajali, ker se še vedno sklicujejo na to, da je dr. Dečko voditelj in najbolj navdušen izmed Slovencev in da sta oba, gg. dr. Dečko in Berks, poslanca celjskega okraja. Da se ugodno reši zadeva celjske slovenske gimnazije, ne bo torej druga nič pomagalo, nego, da omenjena gospoda položita svoje mandate. — Odbor slovenjebistriškega političnega društva je dne 9. t. m. sklenil v zadevi celjske slovenske gimnazije sledečo resolucijo: Slovenjebistriško politično društvo odobruje in zastopa sklep zaupnega shoda v Celju dne 10. aprila 1902. S slovensko gimnazijo iz Celja ne gremo, naj pride kakoršnakoli sila od koder hoče.

Osebna vest. G. dr. Dragotin Klander, notarski kandidat pri g. dr. Firbasu v Mariboru, je vstopil v notarsko pisarno g. Barleta v Kozjem.

Poročil se je dne 6. t. m. v št. Juriju ob Taboru g. Ludovik Plavšak iz Trbovelj z gđc. Julijo Južna.

S šole. Deželni šolski svet je v svoji seji dne 9. t. m. izrekel zahvalo načelniku krajnega šolskega sveta okolica Slovenjgradec g. Ivanu Schöndorfer za njegovo požrtvovalno delovanje v prid šole in šolarjev in nadučiteljevi soprogi gospe El. Vrečko za skrbno vodstvo šolske kuhinje pri ljudski šoli okolica Slovenjgradec.

Mariborske novice. Dne 5. t. m. se je drsal na ledu ob obrežju Drave 9 letni Ludovik Gnus, sin strojevodja. Upal si je predaleč na konec ledu, ki se mu je udril pod nogami. K sreči je priletel hitro vrtnarski pomočnik Franc Kodela, ki ga je potegnil iz vode. — V fari sv. Magdalena v Mariboru je letos meseca prosinca umrlo osemdeset ljudi! — Bogata beračica je umrla v mariborski bolnišnici dne 31. m. m. Marjeta Toričnik (Duričnik) 80 let

stara, rojena na Golavabuki, okraj Slovenjgradec, je zapustila dve hranilni knjižnici v vrednosti po 1200 K. Rajnka je sporočila tukajšnim cerkvam nekaj, nekaj pa tudi svoji sestri Tereziki, za katero se ne ve, kje da je. Toričnik je beračila po mestu in se od beračije živela.

Porotne obravnave v Mariboru so se pričele v pondeljek, dne 13. t. m. Prvi dan je bil obsojen 17 letni dijak J. Koeiper iz Ptuja na eno leto težke ječe, ker je dal na pošto denarni zavitek, na katerem je bilo zapisano, da je v njem 1500 K v zlatih, med tem ko so bili sami krajerji in deset vinarji. — Drugi dan je stal pred porotniki 22 letni August Fridl iz Rogoznice, ki je ubil z ročico dne 26. dec. l. l. Janeza Šic. Obsojen je bil na tri leta težke ječe — V sredo dne 15. t. m. so porotniki oprostili Janeza Reichwein, ki je bil obtožen zaradi neuravnosti.

Muršec in Šegula pomiloščena. Znani „Štajerček“ pesnik Muršec, ki je pomagal Šeguli umoriti njegovo ženo, in je bil na smrt obsojen, je sedaj pomiloščen v dosmrtno ječo. Istotako je tudi pomiloščen Šegula na dvajset let ječe.

Umrli je v Gradcu tehnik g. Davorin Cvetko, doma od Male nedelje pri Ljutomeru v 22. letu svoje starosti. — V Studenicih pri Poljčanah je umrla dne 9. t. m. v samostanu č. sestra Marta Prause. — V St. Ilju v Slov. gor. je umrl Janez Niderl v 84. letu; bil je Radeckijev veteran, dolgoletni šentiljski grobokop in povsod dobro poznan. N. v m. p. — V Zalcu je umrla Jozefa Veber, hišna posestnica in mati žalskega pismonoše, po dolgotrajni, mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti v 54. letu svoje starosti. Sveti naj ji večna luč! — V zdravilišču Krapina je umrl g. Rudolf Kukec, trgovec, sin bivšega pivovarja g. Simona Kukca v Zalcu.

Luna bo mrknila dne 19. t. m. med 6 uro 54 minut in 9 uri 6 minut. Mrknjenje se bo videlo tudi v naših krajih.

Bela zastava. Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. zavihrala je dne 11. t. m. zjutraj bela zastava raz sodno hišo. Vihrala je samo do popoldne, kajti prišel je mož, ki bo sedel en teden.

Jarenina. Zadnjo nedeljo je v gostilni g. Orniga poučeval o vinoreji in sadje-reji potovalni učitelj iz Maribora. Mladeniči „mladeniške zveze“ so se v precejšnjem številu udeležili tega poučnega shoda. Tudi nekaj gospodarjev smo opazili. Da bi se takih poljudnih predavanj drugokrat še več gospodarjev udeležilo!

Surovi sinovi. Ključavničarski pomočnik Alojzij Masten iz Ormoža je tepel svojega očeta. Zaradi tega je bil obsojen na 6 tednov ječe. — Tudi 6 tednov je dobil posestnik Fr. Rihtarič iz Gradiča, ker je tepel svojega očeta.

Ptujske novice. Tukaj je umrl nekdanji župan ptujski dr. Franc Straffella. Rojen je bil od slovenskih kmetijskih starišev pri Sv. Marku na Dravskem polju, a se je izneveril svojemu narodu. Njegov sin, notar v Rogateu, je seveda tudi „pristen“ Nemec, četudi s slovensko krvjo v svojih žilah. — Minoli mesec je imel župan ptujski, Ornik pravdo pred kazensko sodnijo. Tožil je železniškega uradnika pl. Schmuck zaradi razžaljenja časti. Ta je v pogovoru, ki sta ga imela sama med seboj, baje Ornigu nekaj očital zaradi pooblastila, katero je Ornik dobil od južne železnice, da je mogel žnjim pri volitvi za okrajni zastop v skupini velikega posestva voliti za nemško stranko. Schmuck kot Nemec si je izbral za zagovornika odvetnika dr. Jurtela. To pa menda zaradi tega, ker je dr. Plachki zastopal Orniga, dr. Fichtenau pa je bil poklican za pričo, več nemških odvetnikov pa ni v Ptuj. Ker si je Nemec Schmuck vzel Slovenca za zagovornika, napali so ga zaradi tega vsi nemški časniki na najsirovejši, najgrši način. Pobili in ubili bi ga najraje, ko bi to bilo mogoče. Ali se gre tu za zaslužek kakega nemškega ali nemčurskega lačenbergerja?

Mogoče tudi nekaj! Pa glavna stvar je, da ptujskim nemčurjem ni prav, če slovenski svet izve, kaki poštenjaki so, kaj vganjajo, kaj vse storijo, kedar je treba Slovincem škodovati! In slovenski odvetnik je smel pri sodnji vse grehe slišati, katere so gospodje izpovedali, posebno še, kako so v navzočnosti g. župana Orniga, dr. Fichtenau in žganjarja Maksa Strašila „popravljali“ pooblastilo južne železnice za volitev v okrajni zastop. Kaj ko bi tudi Slovenci one, ki zabajajo pri vsaki priliki k „nemškim odvetnikom“ vselej tako napali in njih zdelovali, kakor se je to g. Schmucku zgodilo?! Potrebno in koristno bi to bilo! Nemški in nemčurski odvetniki pa bi kmalu zginili, glad bi jih pregnal, tudi one v Ptuj!

Posnemanja vredno! Po seji občinskega odbora hajdinskega, v kateri se je razpravljalo o občinskem računu za leto 1904, povabil je gospod občinski predstojnik Matija Kanceler vse odbornike v svojo hišo, kjer jih je s svojo ženo in hčerko prav ljubeznjivo pogostil. Razvila se je prav prijazna, vesela domača zabava, pri kateri so se pošteni kmetijski posestniki spomnili tudi naše prekoristne „družbe sv. Cirila in Metoda“. Na predlog občinskega svetovaleca g. Mihaela Stole-a, ki je razložil namen in pomen tega društva v nas Slovincih in katerega je navdušeno podpiral občinski odbornik g. Jožef Zelenik, začeli so v korist družbe dražiti navadno papirnato smodkovnjačo. Izklicna cena je bila 1 vinar. Dražba je bila vedno živahnjeja, večkrat uže je hotel gospod Zelenik zaklicati „in k tretjemu“, a zopet se je oglašil drugi in tako je šlo dalje. Ko je končno g. Zelenik zaklical „k tretjemu“, se je denar preštel in glej! našli smo 7 kron 39 v, kateri znesek se je odposlal družbenemu vodstvu v Ljubljano. Živel vrli možje! „Zrno do zrna pogača, kamen do kamena palača!“

Spod. sv. Kungota. Smrtna kosa kosi neprenehoma tudi pri nas. Dne 9. t. m. izročili smo materi zemlji telo našega dolgoletnega cerkvenega ključarja g. Jožefa Černe. Bil je pokojni značajan Slovenec, vzoren gospodar, odkritosrčen prijatelj duhovnikov, bil je mož blagega in dobrega srca, ki je rad pomagal, kjer je mogel, zato pa je bil v obče priljubljen in spoštovan, kar je pokazala velikanska udeležba pri njegovem pogrebu. Bodi mu lahka zemljica domača! — Dne 3. t. m. pokopali smo pridnega mladeniča Franca Curk. Bil je zvest bralec in tudi naročnik „Slov. Gospodarja“. Čast njegovemu spominu!

Oplotniški posilinelci si ne morejo misliti, da bi kdaj Slovenci tam gospodovali, zato so se neki zopet proti občinski volitvi dne 31. jan. t. l. pritožili. Oni, ki so sami zapisnik volilcev vredili in tudi volitveno komisijo sestavili, katera je štirim Slovincem izročena pooblastila nepostavno zavrgla in je pustila Martina Polegeka voliti, čeravno je bil kot Anton zapisan, Franceta Kolar in Janeza Sevskega pa neopravičeno odvrnila, ker sta hotela slovensko voliti. V krivici in brezobzirnosti se sami obsojate!

Vlomi v Trbovljah. Tatove so imeli v noči na 8. t. m. na Voda h. Vlomili so v restavracijo in odnesli nekaj žganja in jedi. Pri trgovcu Sporku so jih pregnali s streli, predno so si mogli kaj naložiti. Tudi v Močovo trgovino se jim ni posrečilo priti. Na sumu imajo nekega bivšega restavracijskega uslužbenca.

Celjske porotne obravnave. Prvi dan dne 13. t. m. je bil obsojen 19 letni čevljarški pomočnik Rudolf Maček iz Gaberja zaradi uboja na dve leti težke ječe. — Zaradi požiga je bil obsojen dne 14. t. m. 18 letni delavec Janez Kovač iz Kostivnice pri Rogateu. Javil se je sam sodnji, da je užgal posestniku Alojziju But hišo. Komaj 18 letni fant je že večkrat kaznovan zaradi tatvine in je že enkrat sedel v prisilni delavnici. Prisodili so mu zopet pet let težke ječe.

Občine celjskega okraja se že pritožujejo proti jerobstvu vladnega komisarja, ki sedaj vodi posle celjskega okrajnega zastopa.

Vsiljuje njim prav po židovsko svojo edino zveličavno nemščino s svojimi nemškimi dopisi. Ne vemo, ali ima zato navodilo od višje oblasti ali sam na svojo pest računi na potrpežljivost slovenskih županov. A moti se, vsaka sila do vremena, slovenski župani bodo že znali braniti svoje pravice in pride čas, da bode tudi slovenski lev opustil svojo krotkost in potrpljenje. Tudi v drugem uradovanju dela imenovani gospod sitnosti našim županstvom, o čemur bomo, če bo treba, še tuji natančneje poročali.

Laško pri Celju. Slovenski trgovci so: Čimperšek, Elsbahe, Časl, Zorko in Železnik. Slovenci, kupujte pri njih!

V Žalcu je vlomil neznan tat v noči od 2. do 3. t. m. v gostilno J. Rojca. Razdril je na pritličnem oknu železno mrežo ter zlezel v sobo, kjer je vzel nekaj denarja in popil pol-druge liter vina.

Vitanjske novice. V nedeljo, dne 12. t. m. je podpredsednik bralnega društva govoril o rusko-japonski vojski. Številni poslušalci so se zelo zanimali za razpravljanje. Vrli pevski zbor pa jih je z bojnimi pesnimi še bolj navdušil. — Ena oseba protestantske vere se je zopet vrnila v naročje edino zveličavne rimsko-katoliške cerkve. Tako je prav!

Iz Sevnice pri Savi se nam poroča, da je kupil veleposestvo Blanca neki Nemeč Rudolf Ditmar, ki hoče tam ustanoviti žrebčarno.

Uravnava Pesnice. C. kr. okrajno glavarstvo v Mariboru naznanja, da je došel od deželnega odbora načrt za uravnava Pesnice v občinah Gradiška in Rošpoh v dolgoti 510 metrov. Po tem načrtu se mora napraviti več prekopov, zmanjšati velike ovinke in narediti močne obrežne utrdbe; tudi se namerava most na občinskem potu Rospoh-Gradiška preložiti oziroma podaljšati. Ti načrti so pri okrajnem glavarstvu na vpogled. Komisijski pregled se bo vršil v torek, dne 28. t. m. na licu mesta, začetek ob 10. dopoldne na okrajni cesti pri Heclovi gostilni. Pri tem obhodu se bo tudi razpravljalo o potrebnih odstopih in obremenitvi zemljišč. Sprejemali se bodo tudi tukaj slučajni ugovori. Na poznejše ugovore se ne bo oziralo.

V Remšniku pri Marnbergu so so dne 9. t. m. vršile volitve v občinski odbor ter so bili samo slovenski možje izvoljeni in sicer: I. razred. Miha Milhberger, Blaž Kolečnik, J. Kolečnik P. Pokrznik. II. razred: Lenart Lešnik, Anton Hartman, Jurij Grögl. A. Belina. III. razred. Aleš Koren, Jurij Voglar, Janez Vezonik, Peter Grögl. Pričakovati je, da bo prihodnji župan začel slovensko uredovati, ker so v odboru sami značajni slovenski možje. Živel!

Urednik „Slov. Štajerca“ napaden. Iz Kranja se poroča: Od nedelje na ponedeljek, dne 4. in 5. t. m. se je prikradel neki Ivan Baudek v stanovanje g. Ivana Križmana, urednika in izdajatelja „Slov. Štajerca“, ter mu najprej zažgal posteljo, potem pa začel daviti spečega Križmana, katerega je potegnil raz posteljo, mu pokleknil na prsi, ter mu s pestmi in suvanjem prizadejal okrog 15 več ali manj nevarnih ran. K sreči je slišal v zadnjem trenutku hišni gospodar divje kričanje in ropotanje ter hitel gledat, kaj se godi. Tako je rešil Križmanu življenje. Baudeka so potem zaprli. Baudek je tuptam pomagal pri upravnih listah. Kaj ga je privedlo do tega groznega čina, ali kak določen namen ali blaznost, to izkaže že uvedena preiskava.

Pozor naborniški zavezanci! Po § 34 vojnega zakona imajo v smislu tega zakona olajšave oziroma oprostitev v vojaški službi sledeči vojaški zavezanci: a) edini sin takega očeta ali matere vdove, ki ne moreta več za se skrbeti, ali pa edini zet, ako razmere, na katere se opirajo pravice tega poslednjega, niso že bile za časa, ko se je ženil; b) po očetovi smrti edini vnuk deda (starega očeta), ki ne more več za se skrbeti, ali babice (stare matere) vdove, če nimata sina; c) edini brat ali polubrat bratov in sester, ki nimajo ne očeta in ne matere in pa edini polubrat bratov

in sester, ki nimajo očeta. Prošnje, ki so z prilogami vred koleka proste, so vposlati do 1. marca pristojnemu c. kr. okrajnemu glavarstvu. Pridjati so sledeče priloge: 1. prošnja samo, v kateri je popolnoma dokazati pravico do olajšave; 2. od občinskega urada potrjeno pričevalo o navedenosti (v to predpisani obrazci se zaradi jednostavnosti dobivajo v tiskarni sv. Cirila v Mariboru); 3. od župnijskega urada izdano in potrjeno rodovinsko izkaznico; 4. od prositeljev, ki so posestniki, zemljiškoposestne pole in davčne knjižice, oziroma nanašajoče se plačilne pole.

Društvena poročila.

Za mariborsko dijaško kuhinjo so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Iz Veržaja kot kruh sv. Antona 4 K, župnik Štefan Turkuš 10 K, kaplan Vid Janžekovič 2 K, Šiško Filomena od Sv. Benedikta 10 K, deželno sodni nadsvetnik dr. Franc Vovšek namesto venca na grob g. dr. Glančnika 20 K, dr. Franc Jurtela 10 K, Posojilnica v Dolu 10 K, posestnica pri Sv. Marjeti ob Pesnici kot kruh sv. Antona 5 K, Koser Franc. posestnik v Juršincih 2 K, dr. Matej Schmiermaul 10 K, Posojilnica v Framu, namesto venca na grob dr. Glančnika 20 K, kaplan Ivan Goričan 10 K. Prisrčna hvala! Vodstvo dijaške kuhinje prosi nujno podpore, kajti blagajna je prazna in ubogih dijakov je mnogo podpore potrebnih!

Družba sv. Cirila in Metoda je zopet sprejela od založnika družbenih vžigalic, tvrdke J. Perdan v Ljubljani, znaten prispevek 1000 kron. Družbi prihaja torej od prodaje vžigalic trajen dohodek in zato pozivljamo slovensko občinstvo in posebno slovenske trgovce, da kupujejo samo vžigalice „družbe sv. Cirila in Metoda“.

Sv. Ilj v Slov. gor. Naše bralno društvo imelo je zopet svoj letni občni zbor. Udeležba bila je nenavadno velika, kakor še menda dozdaj ne. Da se res vse zanima za naše tukaj ob meji prepotrebno društvo, razvidelo se je iz poročila odborništva. Društvo je imelo lani 80 udov, ki pa so tudi vsi plačali svojo udnino. Imeli smo poučno predavanje in dve veselici z gledališko igro in tombolo. Gospodarilo se je tako dobro, da je poleg velikih stroškov še vendar ostalo v blagajni čistih 140 K. — Dosedanji predsednik je odločno odklonil zopetno izvolitev in je priporočal predsednika-kmeta. Zato so bili enoglasno izvoljeni: Predsednik Anton Hauc, posestnik in župan v Ceršaku, podpredsednik Matija Kelemina, tajnik Jakob Rauter, blagajnik Josip Draž, odbornika: Franjo Žebot in Josip Kermauc. — Da društvo tako prospeva, se moramo pred vsem zahvaliti naši probujeni mladini, ki se ne vstraši nobenega truda in nobenih žrtev. Zato začnemo tudi novo društveno leto z najboljšimi nadami. Z Bogom za narod!

„Dekliška Zveza“ bralnega društva pri Sv. Ilju v Slov. gor. se je ustanovila dne 12. svečana. Bil je to res dan veselja, da, nepozabljiv dan za šentiljska dekleta. Bilo nas je zbranih kakih petdeset. Po prisrčnem pozdravu g. duh. voditelja je voditelj mladenske „Zveze“ prebral in razložil pravila, kar smo poslušale z največjim zanimanjem. Saj smo zdaj videle, da se vendar enkrat uresniči naše najsrčneje želje. Vršila se je potem volitev in so bile izvoljene v odbor: Micika Žebot, voditeljica in Micika Štelcer, nje namestnica; Micika Kren, tajnica in Micika Lenhart, nje namestnica; Micika Reich, blagajničarka; Lenica Hauc in Rozika Lenc, odbornice; namestnice pa so Trezika Hamer in Rozika Lorber. Zapisalo se je takoj v Zvezo okoli 40 deklic. Navdušenje je bilo veliko; kazalo se je v krasnih govorih. Pismeno so nas pozdravila benediška dekleta; jareninska „Zveza“ pa je poslala na zborovanje troje vrlih deklet. Predsednica Rojsova je v vznesenih besedah pozdravila mlado posestrimo. Res občudovali smo njen nastop, in da so nam tudi njene lepe besede segle v arca,

pričalo je glasno pritrdjevanje in burno ploskanje. Pa kdo bi mogel povedati vse lepe in navduševalne besede, ki so jih govorila tudi domača dekleta, posebno Micika Štelcerjeva, Žebotova in Krenova! Skoro bi pozabile na dom, tako veselo je bilo. Če je morebiti tudi katera prišla na zborovanje nekako hladna bolj iz radovednosti, domu se je vsaka vračala s srcem polne gorečnosti, ki je pripravljeno storiti vse za Boga in domovino. S srčno željo, da bi ta prva gorečnost tudi ostala in da bi nas zmiraj družila tako lepa vez edinosti kakor danes, smo se poslovile od prvega poučnega zborovanja, kjer bomo nadaljevale svoje s tolikim navdušenjem pričeto delo. Vrla dekleta, res nepozabljiv nam mora biti dan 12. svečana, ko smo se nekako duševno prerodile k novemu delavnemu življenju po lepem geslu: Z Bogom in Marijo za slovensko domovino! Le vrlo naprej!

Bralno društvo v Studenicah. V nedeljo, dne 12. t. m., po zjutrajnem sv. opravi je predaval pri nas v šoli potovalni učitelj g. Franc Goričan in sicer: o gospodarski samozavesti, o glavnih ovirah kmetijskega napredka, nekaj o vinarstvu, sadjarstvu in živinoreji in o zboljšanju travnikov in njiv. Drugič pride dne 23. t. m., to je prihodnji četrtek. Podučeval bode o novih nasadih ameriške trte v vinogradih v Hlačah, če vreme dopusti. Želimo, da pride še večkrat, če mogoče vsak mesec! Podučeval bo tudi o gospodinjstvu, zato ste povabljeni ne samo fantje in moške, temveč tudi ženske.

Kmetijsko društvo za ptujski okraj. Že pred leti se je v Ptuj osnovala zadruga pod imenom „Kmetijsko društvo za ptujski okraj.“ Ta zadruga ni konzumno društvo, katero bi blago kupovalo in udom na drobno prodajalo, ampak ima namen, za svoje ude kupovati semena, gnojila, sadje, stroje, za svoje ude prodajati gospodarska pridelka. Glavna naloga zadruge je posredovanje pri nakupu in prodaji! Ker zadruga do letos ni imela zadosti udov, ni mogla začeti delovati. Akoravno je ptujski okraj eden večih, ni bilo do letos med kmečkim ljudstvom zanimanja za tako zadrugo; napravili so se razni poskusi, pa vse je spodletelo! Kmečki posestniki pač nočejo uvideti, česar jim je potrebno, kaj jim more pomagati, koristiti! Dne 5. februarja t. l. imeli so posestniki v Narodnem domu zopet pogovor. Tokrat jim je bila sreča toliko mila, da je pristopilo več udov, da se je izvolilo, oziroma potrdilo načelstvo, da se je prišlo do sklepa, da začne kmetijsko društvo letos vendar enkrat delovati. Načelstvo je sprejelo od udov naročilo za veliko množino ovsa, detelje, raznih gnojil, strojev, galice, žvepla itd. Upamo, da se bo to naročilo dobro izvršilo, da bodo naročniki dobili dobro blago za pošteno ceno! Potem se bodo morebiti tudi tisti neverni Tomaži med našimi kmeti spreobrnili, kateri sedaj ob strani stojijo in čakajo — na pamet!

Bralno društvo v Podvincih pri Ptuj je imelo svoj 11. občni zbor dne 2. t. m. na domu predsednika. Izvolil se je sledeči odbor. Petrovič Franc, predsednik, Čeh Tomaž, podpredsednik, Brus Tone, tajnik, Pukšič Tone, blagajnik, Kureš Peter, knjižničar, Toplak Martin in Grabar Tomaž, odbornika. Društvo ima povprečno vsako leto okoli 50 udov, domačih kmetov. Naročeni smo na 3 iztise „Slov. Gospodarja“, „Domovino“, „Slov. Štajerca“, „Kmetovalec“ in knjige družbe sv. Mohorja. Čita se marljivo!

Bralno društvo pri Sv. Miklavžu bl. Ormoža je imelo v nedeljo, dne 5. svečana svoj letni občni zbor, pri katerem se je izvolil sledeči odbor: predsednik g. Anton Pajtler, podpredsednik g. Matija Vogrin, blagajnik g. Martin Šalamun, knjižničar g. Milan Vršič, tajnik g. Drago Pinterič, g. Jožef Meško in g. Franc Bratušek, odbornikova namestnika g. Oton Vrbnjak in g. Matija Dolinar. Društvenikom so na razpolago sledeči časopisi: „Domovina“ (2 izst.), „Slov. Gospodar“, „Naš Dom“, „Kmetovalec“ (2 izst.), „Slov. Čebelar“, „Knajpovec“, „Jež“, „Naš List“, „Slovenski

